

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Evy Fleisleberové a Marie Zelenkové

takto:

Obžalovaná

A ■■■ K ■■■

nar. ■■■ v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem ■■■, 272 04 Kladno, adresa pro účely doručování ■■■, Kladno, DS ■■■,

je vinna, že

v přesně nezjištěné době nejméně od měsíce května 2017 do 17. května 2018 na dosud přesně nezjištěných místech společného bydliště v okrese Kladno, jako matka řádně nepečovala o svou nezletilou dceru M ■■■ K ■■■, narozenou ■■■, jak byla povinna dle ustanovení § 858 občanského zákoníku, neboť ji opakovaně, nejméně 7x bila kopřivou přes ruce, nepřiměřeně ji větší intenzitou fyzicky trestala, čímž ji způsobovala krevní výrony, a to zejména pruhovitý krevní výron na zádech, a vícečetné krevní výrony na lýtkách, přičemž vše vygradovalo dne 17. 5. 2018 na křižovatce ■■■ v obci ■■■, soudní okres Kladno, tak, že obžalovaná klackem nezletilou poškozenou opakovaně s větší intenzitou udeřila do oblasti zad, zadnice a dolních končetin, a když nezletilá poškozená začala z místa utíkat, strčila do ní tak, že nezletilá poškozená upadla do vzrostlých kopřiv, a způsobila jí tak mnohačetné pruhovité konturované a navzájem se křížící krevní výrony šíře cca 1cm, a to 14 v oblasti zad, dále na hýždích, na zadních plochách stehén, dva na přední ploše pravého stehna a na zevních plochách paží, dále jí způsobila plošný krevní výron levého stehna o průměru cca 4 cm a vícečetné nepravidelně probíhající čárkovité oděrky na kůži přední stěny břišní, přičemž ji bila opakovaně i v místech již vytvořených krevních výronů, což nutně u dítěte vedlo ke zvýšenému vnímání a vystupňování bolesti, vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

k rozsahu a četnosti poranění u nezletilé poškozené přímo hrozilo proniknutí tukových kapének z pohmožděné podkožní tukové tkáně do krevního oběhu a jejich následné vmetení do plic (tuková embolie), i s přímým ohrožením života dítěte („smrt z lynčování“), byť k tomu nedošlo, nezletilá poškozená byla v době od 17. 5. 2018 do 21. 5. 2018 v Oblastní nemocnici Kladno a. s., a následně u ní byl zjištěn v důsledku zlého zacházení syndrom CAN-syndrom týraného dítěte a primární znaky týrané osoby a poškozená se musí podrobovat intenzivní psychoterapeutické péči.

tedy

týrala osobu, která byla v její péči a výchově, a takový čin páchala zvláště surovým způsobem a trýznivým způsobem, a páchala takový čin po delší dobu,

Tím spáchala

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, 2 písmeno a), d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 198 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice ostrahou**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená M. K., narozená , s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci bylo již jednou rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 2. 2020, č. j. 2 T 175/2019-434, kterým byla obžalovaná A. K. uznána vinnou zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), b), d) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b), c) trestního zákoníku a odsouzena k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená M. K., narozená , s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Tento rozsudek byl z podnětu odvolání odsouzené a opatrovníka poškozené zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2020, č. j. 13 To 106/2020-467, a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, kterému bylo uloženo doplnit dokazování výsledkem pracovnice OSPOD Kladno k péči obžalované o nezletilou poškozenou, ověřit, zda i nadále trvá insolvenční řízení obžalované, případně provést další důkazy, které bude považovat okresní soud pro objektivní posouzení věci nezbytnými, důsledně hodnotit všechny provedené důkazy v intencích ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a upravit popis skutkových zjištění tak, aby odpovídal toliko procesně použitelným důkazům, vypořádat se subjektivní stránkou jednání obžalované, posoudit jednání obžalované po právní stránce a vypořádat se se všemi aspekty nezbytnými pro posouzení druhu a výměry trestu, jakož i námitkami podaných odvolání.
3. Obžalovaná A. K. v přípravném řízení využila svého práva nevypovídat, uvedla jen, že je jí líto, co se stalo s dcerou M., a že chce udělat něco pro to, aby se to již neopakovalo. V hlavním líčení doznala své jednání ze dne 17. 5. 2018 s tím, že jí prostě ujely

nervy a nezletilá od ní dostala. Je jí to líto. Uvedla, že má psychické problémy z kontaktu s otcem nezletilé, které řešila u soudu i u psychologa. Uvedla také, že dcera měla u ní všechno, pokud šla k otci, dávala jí obvyčné věci, jako se dávají do práce montérky. S dcerou docházela k dětské lékařce, všechno bylo v pořádku. Pokud jde o problémy s náušnicemi, k těm došlo, až když byla nezletilá u otce. Zánět v uchu měla již v době, kdy jí uši píchli. Když se v uchu něco objevilo, náušnice vyměnila a s nezletilou šla k lékaři, a když se to vyléčilo, náušnice nezletilé vrátila, protože je ona sama chtěla. V inkriminovaném období byla nezletilá v její péči, a přijde jí blbost, aby se podřizovala otci dítěte, když ji měl jednou za 1 dnů. To samé říkala i na OSPOD. Styk měli soudně upravený. Připustila, že nezletilá občas dostala přes ruce kopřivou, to se stalo asi 7x, poprvé, když ještě bydlela ve [REDAKCE] ulici, tedy než se nastěhovala na současnou adresu. To věděli i na OSPOD, že dceru takto trestá. Popřela, že by dceru bila něčím jiným než kopřivou, vařečku jí jenom ukazovala, když tak jí plácla přes zadek rukou. K modřinám, které byly nalezeny na těle nezletilé, uvedla, že s nimi přišla od svého otce, ona jí žádné nezpůsobila. Byla s tím na pohotovosti i u lékařky, nebo je nijak neřešila. Ošetření nezletilé v nemocnici vyhledala také proto, že po návratu od otce byla nezletilá opružená. Klackem nezletilou netrestala, jen jednou v tom posledním případě. S nezletilou chodívali na výlety do jeskyní, v jednom případě došlo k tomu, že tam zhaslo světlo a nezletilá křičela, ale nestalo se, že by ji nechala samotnou nebo nezletilou opustila. Ta ostatně nosila na čele světlo a mohla si rozsvítit. Neví o tom, že by se nezletilá bála ohně.

4. L [REDAKCE] K [REDAKCE], bývalý partner obžalované a otec poškozené, jako svědek vypovídal o chování poškozené, která se postupně, když ji měl u sebe na návštěvě, nechtěla vracet k obžalované s tím, že je obžalovaná na ni zlá, utíká jí, nechávala ji samotnou někde v jeskyni. Potom na přelomu roku 2017 a 2018 se od nezletilé dozvěděl, že jí obžalovaná zakazovala, aby o ní před svědkem mluvila. Od května 2018, kdy má svědek nezletilou ve své péči, vypožadoval z chování nezletilé, že má strach z kopřiv, jehličnatých stromů a z ohně, což mu nezletilá potvrdila s tím, že matka používala jehličnaté větve k tomu, aby ji potrestala. V minulosti ji také několikrát švihla kopřivou a při posledním incidentu ji do kopřiv také hodila. Svědek dále uvedl, že když nezletilou koupal, několikrát viděl, že má různé po těle, na pažích, na zadnici a na stehnech znatelné modřiny, o kterých mu říkala, že je má od toho, jak ji obžalovaná pevně drží a třese s ní. Uvedl také, že obžalovaná nezletilé dávala náušnice, po kterých se jí ucho zanítlo, kvůli čemuž musel vyhledat lékařské ošetření. Obžalovaná mu zakazovala náušnice i přes to nezletilé sundat a poškozené je opět nasazovala. Svědek doložil CD obsahující foto obličeje a těla poškozené, na které jsou patrné drobné ranky, modřiny na těle poškozené. Doložil také obsahy SMS mezi svědkem a obžalovanou, z nichž jsou patrné hádky mezi oběma o předávání dcery, nedodržování soudem stanovených návštěv a vyčítání si opakovaných soudů, a dále 23 lékařských zpráv.
5. Svědkyně M [REDAKCE] B [REDAKCE], prababička nezletilé poškozené, uvedla, že s nezletilou byla v kontaktu jak v době, kdy byla v péči obžalované, tak nyní, kdy je v péči otce. Když nezletilá jezdila na víkendy ke svému otci, mívala hrozné oblečení. Měla i spáleninu v obličeji, opakovaně hnisavá ouška od nevhodných náušnic. Když byla svěřena do péče svého otce, bylo to s ní těžké, bála se chodit do lesa, bála se kopřiv. Když svědkyně udělala rychlejší pohyb, bála se, aby ji nebila.
6. Svědek J [REDAKCE] H [REDAKCE], partner obžalované, ve věci podal vysvětlení, které bylo se souhlasem obžalované a státní zástupkyně v hlavním líčení čteno. Uvedl, že s obžalovanou žije ve společné domácnosti od konce ledna 2017. Nikdy nezažil, že by obžalovaná M [REDAKCE] nějakým hrubým způsobem nařezala, až by z toho M [REDAKCE] měla velké podlitiny, nebo modřiny. Když zlobí, tak dostane plácnutí na zadnici, nebo přes ruku, ale spíše jde o tresty formou zákazu, nebo ji pošlou do pokoje, aby se uklidnila. Dne 17. 5. 2018, když se vracel z Kladna z práce, viděl obžalovanou, která měla malou P [REDAKCE] uchycenou v klopánku na břicho, u ní stála M [REDAKCE]

a ještě nějaká paní. M[redacted] hodně brečela, a ta paní říkala, že M[redacted] byla nějak bita, že ona také má děti, ale že by je takovým způsobem netrestala. Potrestání M[redacted] J[redacted] neviděl.

7. Svědkyně P[redacted] Z[redacted], jejíž výpověď byla rovněž se souhlasem obžalované a státní zástupkyně v hlavním líčení čtena, popsala, že projížděla kolem svým autem, a když viděla obžalovanou do něčeho mlátit v roští, myslela si, že ji napadl pes. Proto se vrátila, vystoupila z auta a ptala se obžalované, jestli se jí něco nestalo, a najednou uslyšela, jak v tom roští brečí dítě. Pro dítě šla, vytáhla je, a ptala se obžalované, co se stalo. Ta začala na svědkyni křičet, že holčička utekla na silnici, a že ji musela potrestat. Svědkyně utřela dítě ubrousky, přitom teprve zjistila, že se jednalo o holčičku. Na sobě měla kluci oblečení, holčička byla asi v šoku, hystericky brečela, měla i hysterické nádechy, říkala, že jí bolí ručička, pusa a záda. Byla kompletně poškrábaná od ostružin, na zádech měla „šlic“, v puse měla hlínu, kterou jí svědkyně vyndala vlhčeným ubrouskem. Pak se na místo dostavil muž, asi přítel obžalované, kterého obžalovaná přivolala telefonicky. Ten byl na svědkyni sprostý.
8. Tělo poškozené bylo po tomto incidentu ohledáno, o čemž svědčí protokol o prohlídce těla a fotodokumentace, která byla při tomto úkonu provedena. Z nich jsou patrna poranění nezletilé poškozené.
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z jeho doplnění a z výpovědi znalce MUDr. Ivana Procházky, je zřejmé, že u nezletilé poškozené byla zjištěna jednak čerstvá úrazová poranění, která vznikla řádově desítky minut až hodin před jejich zjištěním. Jde o mnohočetné pruhovité, červeně konturované a navzájem se křížící krevní výrony šíře asi 1cm, a to v počtu 14 v oblasti zad, dále na hýždích, na zadních plochách stehen, 2 na přední ploše pravého stehna a na zadních plochách paží. Dále byl zjištěn plošný krevní výron levého stehna o průměru cca 4 cm, plošný krevní výron levé paže, vícečetné nepravidelně probíhající čárkovité oděrky na kůži přední stěny břišní. Znalec dále zjistil a popsal starší úrazové změny, které vznikly řádově desítky hodin až dnů před jejich zjištěním, přičemž jde o starší pruhovitý krevní výron na zádech, vícečetné starší krevní výrony na lýtkách, starší krevní výron na čele vlevo, a drobné starší oděrky na přední stěně břišní. Čerstvá poranění vedla u nezletilé k pohmoždění kůže a podkoží, včetně podkožního tuky. Vzhledem k rozsahu a četnosti těchto poranění u nezletilé přímo hrozilo proniknutí tukových kapének z pohmožděné podkožní tukové tkáně do krevního oběhu a jejich následné vmetení do plic, tedy tuková embolie. Hrozilo i přímé ohrožení života dítěte, tzv. „smrt z lynčování“, byť tato úrazová a život ohrožující komplikace u nezletilé zjištěna nebyla, nicméně to bylo důvodem následné hospitalizace nezletilé. S ohledem ke vzájemnému křížení krevních výronů působil tupý předmět opakovaně i v místech již vytvořených krevních výronů, což nutně vedlo u dítěte ke zvýšenému vnímání bolesti. Chorobné změny, které by se mohly podílet na mechanismu vzniku úrazových změn u nezletilé, zjištěny nebyly.
10. Pokud jde o nezletilou, ta byla vzhledem k věku vyslechnuta formou neodkladného a neopakovatelného úkonu dne 23. 5. 2018. Opakovaně odpovídala, že neví, kdo jí udělal modřiny, ale že jí to neudělala máma, že neví, co bylo, když byla naposledy s mámou v lese. Uvedla, že ji bil „táta“, po vysvětlení uvedla, že miní J[redacted]o, partnera matky.
11. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, specializace klinické psychologie, který byl vypracován na nezletilou poškozenou, a z výpovědi znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové bylo zjištěno, že intelektové schopnosti poškozené jsou v normě. U poškozené je patrný zvýšený motorický neklid a odklony pozornosti. Schopnost poškozené nezletilé správně vnímat prožitky a tyto reprodukovat, je zachována, nebyly u ní zjištěny známky lhavosti či konfabulace. Možnost mírného zkreslení je však vzhledem k věku dívky přirozená. U poškozené byl zjištěn syndrom CAN-syndrom týraného dítěte a primární znaky týrané osoby. Projevují se u ní strachové a úlekové tendence, úzkostné projevy, noční děsy, nejistota, svalové napětí při připomínce tělesných trestů, a to i při opakovaném vyšetření, které

znalkyně prováděla s časovým odstupem několika měsíců. Prožité události mohou mít v budoucnu vliv na osobnostní vývoj dívky. Poškozená by měla podstoupit intenzivní psychoterapeutickou péči, eventuálně psychiatrickou péči pro zmírnění možných následků. Z doplnění znaleckého posudku, které bylo vypracováno s časovým odstupem, bylo zjištěno, že se u nezletilé nerozvinula posttraumatická stresová porucha, ale stále byly částečně patrné příznaky CAN. Nezletilá docházela na terapeutické sezení, došlo k jejímu přestěhování, příznaky se postupně aktuálně zmírňují, ale nelze vyloučit, že se mohou objevovat i v budoucnu, a ztěžovat tak nezletilé adaptaci na životní podmínky. U nezletilé je patrné vytěšňování negativního jednání matky, přesto rámcově popisuje tresty od matky i poslední traumatickou situaci s kopřivami a u poškozené přetrvávaly i po půl roce úlekové reakce v souvislosti s matkou i při přiblížení či při natažení ruky směrem k tělu poškozené. Vznik syndromu CAN nelze omezit pouze na jednorázový silný agresivní útok, ale jednalo se o dlouhodobé neadekvátní zacházení a tresty, o čemž svědčí právě dlouhodobé přetrvávání úlekových reakcí, neboť čím déle neadekvátní zacházení trvá, tím déle přetrvávají. Také z chování poškozené ke své sestře je zřejmé, že poškozená neměla v domácím prostředí kladné citové podněty a že bití a fyzické trestání, stejné chování muselo být někdy v minulosti využito proti ní, protože ona by to jinak neuměla. K výpovědi nezletilé pak uvedla, že předškolní děti mají velkou touhu si věci idealizovat a idealizovat si zejména rodiče, a svým způsobem je ochraňovat, mají je rády. Na době potřebné ke vzniku příznaků se podílí faktory jak na straně trestající (matky), i osobnosti dítěte a nelze jednoznačně stanovit dobu potřebnou ke vzniku příznaku, respektive syndromu.

12. Orientační zkouška provedená u obžalované byla pozitivní na amfetamin/metamfetamin. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, však bylo zjištěno, že ve vzorku krevního séra obžalované nebyla prokázána přítomnost metamfetaminu, amfetaminu, efedrinu, MDMA, MDA, ani jiných derivátů amphetaminu, dále nebyla prokázána přítomnost tetrahydrokanabinolu, ani jeho metabolitu, carboxy-tetrahydrokanabinolu.
13. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl v průběhu přípravného řízení vypracován na obžalovanou, a z výpovědi znalce MUDr. Ladislava Procházky, bylo zjištěno, že obžalovaná netrpí a netrpěla duševní poruchou. Osobnostní svéráz obžalované tvoří emoční labilita se zvýšenou emoční dráždivostí, iritabilitou a explozivitou. Obžalovaná není závislá na alkoholu a nebyla ve stavu patické opilosti. Obžalovaná není závislá na pervitinu, s pravděpodobností blížící se jistotě pervitin nezneužívá soustavně. Eventuální intoxikace pervitinem v předmětné době neměla forenzně významný vliv na její chování. Jednání ze dne 17. 5. 2018 odpovídalo jejímu osobnostnímu svérázu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zachovány. Obžalovaná není pro společnost nebezpečná, a znalec proto nenavrhl uložení ochranného léčení. Obžalovaná je schopná chápat smysl trestního řízení a plnohodnotně se ho účastnit.
14. Ze zprávy Magistrátu Kladna, OSPOD bylo zjištěno, že nad nezletilou poškozenou byl nařízen soudní dohled zejména proto, že nezletilá byla svědkem rozepří mezi rodiči. Po nařízení soudního dohledu matka s OSPOD spolupracovala sporadicky, často přišla s žádostí o podporu a o pomoc s vysokými dluhy, s vystěhováním bytu, apod., také si opakovaně stěžovala na otce nezletilé, že si pro nezletilou nepřijíždí včas nebo vůbec. Postoj k nezletilé se v poslední době nezměnil, její chování je chladné, místy až arogantní, nezletilou už do péče nechce, nechce vůbec komunikovat s otcem nezletilé, často opakuje, ať si otec nezletilou M. ■■■ klidně nechá. Je pro ni přijatelnější dceru nevidět, než se setkat s otcem. Při šetřeních byla obžalovaná opakovaně poučována o rodičovských právech a povinnostech. Neohlášená šetření v bydlíšti obžalované se opakovaně nedařilo realizovat, neboť nikdo neotevřel, byť v některých případech bylo patrné, že v bytě se někdo nachází.
15. Svědkyně Bc. Dagmar Veselá, DiS, uvedla, že nad výchovou nezletilé byl stanoven dohled z toho důvodu, že jí ze strany matky nebyla zajišťována řádná péče. Spolupráce

s obžalovanou byla složitější, pohybovala se v takových vlnách. Střídala se období, kdy se snažila a spolupráce s ní byla perfektní, a období, kdy se nesnažila a spolupráce byla nulová. V rámci dohledu nezaznamenala, že by obžalovaná dceři ubližovala, že by ji nepřiměřeně trestala, že by nezletilou zanedbávala. V její přítomnosti se k nezletilé chovala hezky. Problém začal, když obžalovaná otěhotněla a narodila se jí dcera P[rednázna]. Kontroly v rámci dohledu se provádí minimálně 1x za půl roku, stalo se, když přijeli neohlášeně, obžalovaná jim neotevřela. Naposledy s obžalovanou mluvila asi týden před incidentem, měla k ní možná drobné výtky, ale ty vyřešily. V rámci dohledu viděla partnera obžalované pana H[odnázna] jen jednou, jinak byl vždy v práci. Kontrola byla provedena i v bydlíšti otce, Obžalovanou upozorňovala na nepořádek v bytě, delší dobu nemyté nádoby, nesložené oblečení. Nebylo uklizeno, vypráno, zbytky jídla. Stalo se, že při jedné z kontrol měla nezletilá M[odnázna] vyklizený pokojíček, všechny plyšáky naházené na posteli. Vztahy rodičů nezletilé M[odnázna] byly katastrofální, nebyli schopni se domluvit, komunikovat spolu, neustále si stěžovali jeden na druhého, oba se snažili mít nezletilou ve své výhradní péči. Péče matky nebyla tak špatná, aby jí byla odebrána, a otec v té době neměl podmínky, aby ji mohl mít ve své péči. Otec nezletilé M[odnázna] občas hlásil zhnisaná ouška, i nezletilá si stěžovala na matku, aby jí je nedávala, ale s obžalovanou to bylo těžší, dělala, co uznala sama za vhodné. Když byla obžalovaná v úzkých, řekla, ať si nezletilou otec vezme, že ji nemá ráda, že ji nechce. Svědkyně rovněž uvedla, že byla přítomna tomu, kdy byla nezletilá odvezena do nemocnice a kdy si ji přebíral otec do své péče, a popsala stav, v jakém nezletilá v té době byla i jak se chovala. V nemocnici nezletilá nejprve řekla, že spadla do příkopu a že spadla, ale když ji prohlížela lékařka, vypadlo z ní, že ji maminka hodila do kopřiv.

16. Ze zprávy Oblastní nemocnice Kladno, a.s. bylo zjištěno, že nezletilá M[odnázna] K[odnázna] byla v tomto zařízení hospitalizována na dětském oddělení v době od 17. 5. do 21. 5. 2018, jiné ošetření není známo.
17. Ze zprávy střediska Rosa bylo zjištěno, že s rodinou nezletilé, tj. s její matkou a jejím partnerem, J[odnázna] H[odnázna], která byla navázána na základě doporučení OSPOD poté, co došlo k odebrání jejich dcery P[rednázna] H[odnázna]. V období června až srpna 2019 proběhlo 5 konzultací s cílem terapeuticko-edukačního rozvoje rodičovských kompetencí, při kterých J[odnázna] H[odnázna] hovořil o hrozbě v obžalované „kvůli bití“. Obžalovaná k tomu vysvětlovala, že k takovým reakcím může mít tendenci v situacích, kdy je v napětí, pod tlakem.
18. Ze zprávy střediska Rosa ze dne 18. 9. 2021 pak bylo zjištěno, že ve Středisku proběhlo v době od 23. 11. 2017 do 20. 8. 2018 celkem 8 kontaktů s nezletilou M[odnázna] K[odnázna]. Vyšetření ve dnech 23. 11. 2017 a 12. 12. 2017 proběhlo na žádost matky, přičemž bylo zjištěno, že jde o dívku s normálním psychomotorickým vývojem. V chování ani prožívání nejsou žádné nápadnosti. Dívka je spontánní, spolupracující, komunikativní, pozitivně laděná. Kontakt s matkou byl přirozený, dívka měla u matky oporu, důvěřovala jí. Poté se dne 31. 5. 2018 dostavil s nezletilou otec s tím, že nezletilá byla napadena matkou, a proto je dcera v jeho předběžné péči. Podle něj je delší dobu nezletilá matkou bita, uvedl, že nezletilá měla po těle modřiny a při předávání odmítala jít k matce. Naposledy matka M[odnázna] zbila tak, že nezletilá skončila v nemocnici. Popisoval, že je hodně lekavá, bojí se hlasitých zvuků, rychlých pohybů, když někdo zvýší hlas, začne plakat, bojí se kopřiv, kterými ji matka bila. Dne 11. 6. 2018 pak otec uvedl, že má M[odnázna] noční děsy a začala se v noci pomočovat. Nezletilá uváděla, že ji matka hodně „bacala“. Ve hře nezletilé se projevují agresivní prvky. Někdy je plativá, v některých situacích se objevuje negativismus, křik, má úlekové reakce. U nezletilé jsou patrné posttraumatické reakce a regresní chování. Terapeutická práce s nezletilou pokračovala do 20. 8. 2018, kdy se otec vzhledem ke změně bydliště rozhodl vyhledat psychologickou péči v Karlových Varech.
19. Soud provedl důkaz opatrovnickým spisem nezletilé M[odnázna] K[odnázna], narozené [odnázna] nyní vedeného u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. P 87/2019, z něhož bylo

mimo jiné zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 24. 11. 2016, č. j. 12 Nc 3701/2016-95, byla nezletilá M■■■■ K■■■■ svěřena do výchovy matky, otcí byla uložena povinnost přispívat na její výživu částkou 3 000 Kč měsíčně k rukám matky, nad výchovou nezletilý byl nařízen dohled a bylo rozhodnuto o oprávnění otce stýkat se s nezletilou každou lichou sobou a lichou nedělí vždy od 9.00 hodin do 17.00 hodin a každou sudou středu od 13.00 do 18.00 hodin. Založeny jsou zde i lékařské zprávy, které předložil otec nezletilý, komunikace rodičů nezletilý a fotografie. Otec nezletilý opakovaně žádal o změnu poměrů nezletilý, tedy aby byla nezletilá svěřena do jeho výchovy, což odůvodňoval psychickým stavem matky a její finanční situací, a chováním matky vůči nezletilý. Nakonec rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 24. 10. 2018, č. j. 12 Nc 3701/2016-376, bylo jeho návrhu vyhověno. Rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech, kam byla přenesena příslušnost soudu s ohledem na bydliště nezletilý, ze dne 5. 12. 2019, č.j. 0 P 87/2019-426, byl zrušen dohled stanovený nad výchovou nezletilý.

20. Obžalovaná předložila řadu fotografií nezletilý při různých aktivitách, především z venkovního prostředí.
21. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 26 T 15/2017-67 ze dne 25. 4. 2017, který nabyl právní moci dne 1. 8. 2017, pro přečin ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon jí byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.
22. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí soudu, přičemž není třeba dokazování doplňovat výsledkem svědka J■■■■ H■■■■ či znalkyně Mgr. Fechtnerové, když tyto důkazy byly již provedeny v původním řízení, a proto tyto navrhované důkazy znovu neprovedl. Ačkoli obžalovaná popírá, že by se dopouštěla jednání, které jí bylo obžalobou kladeno za vinu, dospěl soud k závěru, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že vůči nezletilý poškozené jednala způsobem popsáním ve výroku toho rozsudku a v období tam uvedeném, přičemž do popisu skutku uvedl jen takové jednání, které bylo bez pochybností prokázáno. Obžalovaná připustila užití násilí vůči poškozené dne 17. 5. 2018, které odůvodnila tím, že psychicky nezvládla předchozí chování poškozené. Také připustila, že dceru M■■■■ v nejméně 7 případech před tím bila kopřivami přes ruce nebo že ji plácla, když ji nezletilá neposlechla. Soud vycházel především z výpovědi svědka L■■■■ K■■■■, otce nezletilý, a to co se týče způsobu páčání trestné činnosti tak i doby, po kterou se jí obžalovaná dopouštěla. Bez ohledu na možný negativní vztah tohoto svědka k obžalované po jejich vzájemném rozchodu i v souvislosti s trestním stíháním, které bylo vůči němu vedeno u tohoto soudu pod sp. zn. 2 T 22/2017 pro týrání a znásilnění obžalované A■■■■ K■■■■ (a které skončilo zprošťujícím rozsudkem), je třeba vzít v úvahu, že jeho výpověď není osamocena, ale naopak že je podpořena dalšími ve věci provedenými důkazy. Jedná se o lékařské zprávy o ošetření nezletilý i o vzájemnou komunikaci svědka s obžalovanou, zprávy OSPOD, které jsou obsahem nejen tohoto trestního spisu, ale především spisu opatrovníckého, jehož obsahem jsou podrobné zprávy o průběhu dohledu, který byl prováděn v době, kdy byla nezletilá v péči obžalované. V neposlední řadě je výpověď svědka K■■■■ podporována výpovědí svědkyně B■■■■, ale především zjištěním znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Ivana Procházky, který na těle poškozené krom poranění popsanych ve výroku tohoto rozsudku, k nimž došlo dne 17. 5. 2018, zjistil i krevní výrony staršího data. Sama poškozená pak uváděla, že ji bila obžalovaná, případně její partner. Zjištěné krevní podlitiny staršího data pak svědčí o tom, že nešlo jen o pouhé plácnutí, ale o bití takové intenzity, že bylo schopno zanechat stopy na těle poškozené.
23. Soud nemá důvodu pochybovat o tom, že obžalovaná napadla poškozenou dne 17. 5. 2018 na křižovatce ■■■■■ v obci ■■■■■ v okrese Kladno, klackem a, že ji následně strčila

do kopřiv. Také ohledně tohoto incidentu soud popis skutku upravil jednak podle ne příliš podrobné výpovědi obžalované z hlavního líčení, přičemž vycházel také z výpovědi svědkyně Z██████, samotné poškozené M██████ K██████, a pokud jde o četnost a umístění ran, které poškozená utrhla, také z prohlídky těla poškozené, lékařských zpráv a ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Obžalovaná se k tomuto napadení poškozené doznala, vysvětlila, jak k tomuto napadení došlo a co ji k němu vedlo, přičemž připustila, že poškozenou opakovaně bila klackem o průměru nejméně 1 cm. O způsobu tohoto napadení a o stavu poškozené bezprostředně po něm vypovídá svědkyně P██████ Z██████. Její výpověď je v souladu s ohledáním těla poškozené i se znaleckým posudkem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Znalec se vyjádřil nejen k umístění a k rozsahu modřin, k jejich bolestivosti, a především k možným následkům, které mohlo opakované bití do modřin pro nezletilou mít.

24. O tom, že jednání obžalované vůči poškozené ze 17. 5. 2018 nebylo ojedinělým excesem, ale naopak šlo o dlouhou dobu trvající stav, pak svědčí závěry znaleckého posudku, který byl vypracován na nezletilou, a výpověď znalkyně Mgr. Fechtnerové, která hovořila o úlekových reakcích poškozené v době jak prvního, tak s odstupem 6 měsíců opakujícího se vyšetření. K těmto reakcím docházelo v souvislosti s připomenutím obžalované, ale i v situaci, kdy jen k poškozené natáhla ruku s tužkou. Znalkyně vysvětlila, že takové reakce nelze naučit. Poukázala také na to, že takové reakce nemohly být vyvolány jednorázovým jednáním. Právě skutečnost, že tyto stavy přetrvávaly po dobu několika měsíců, svědčí pro to, že byly vyvolány stavem a chováním, které vůči poškozené přetrvávalo po dlouhou dobu. V této souvislosti nelze pominout ani zprávu Střediska Rosa, které pracovalo nejen s poškozenou M██████ K██████, ale také s obžalovanou a jejím současným partnerem kvůli jejich společné dceři P██████. Z těchto zpráv vyplývají obavy současného partnera obžalované J██████ H██████ z bití dítěte, které vnímá jako rizikový faktor, přičemž obžalovaná sama připustila takové chování v době, kdy se cítí pod tlakem a ve stresu. V uvedenou dobu pro ni bezpochyby bylo stresujícím setkání s otcem nezletilé i jakékoli připomenutí prostředí, v kterém se nezletilá nacházela v době, kdy byla u svého otce při soudem stanoveném styku, což vyplývá ze vztahu obžalované k otci poškozené nezletilé M██████. Tento její vztah je patrný z chování obžalované a z jejího vystupování před soudem trestním, ale i před soudem opatrovníckým a před pracovníci OSPOD či Střediska Rosa.
25. Ve prospěch těchto závěrů pak svědčí i zjištěné chování nezletilé poškozené vůči sestře P██████, o kterém vypovídá nejen obžalovaná, ale které připustila sama nezletilá, když uvedla, že na sestru byla zlá a že ji bila. Z vyjádření znalkyně Mgr. Fechtnerové totiž vyplývá, že s ohledem na věk poškozené je zřejmé, že stejné chování muselo být někdy v minulosti užito proti ní, protože ona by to jinak neuměla, a že kdyby s poškozenou bylo zacházeno adekvátně, laskavě, ona by také laskavě zacházela i se svou sestrou. Sestru bila, neboť i ji bila její matka.
26. Fotografie, které předložila obžalovaná na podporu své výpovědi, nemohou přispět k objasnění věci. Především je třeba uvést, že tyto fotografie nejsou datovány, není tak z nich zřejmé, v jakém konkrétním čase a v jak dlouhém časovém období byly pořízeny, navíc jde o výběr fotografií provedený obžalovanou. K těmto fotografiím se vyjádřila znalkyně z oboru psychologie tak, že není vyloučeno, aby nezletilá v době, kdy byla v péči matky, byla spokojená a usměvavá, že nemusela být po celou dobu smutná. Pokud pak fotografie zachycují poškozenou v situacích, o nichž hovořil otec nezletilé tak, že v nezletilé vzbuzují strach (ohně, jeskyně, stromy), nelze jednoznačně dospět k závěru, že tyto fotografie zpochybňují pravdivost výpovědi otce poškozené, neboť nebylo zjištěno, kdy k takovým reakcím u poškozené začalo docházet, přičemž nelze vyloučit, že strach poškozené z ohně, z jeskyní či z kopřiv, vznikl až po pořízení těchto fotografií.

27. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že obžalovaná svým jednáním po delší dobu, po dobu nejméně 1 roku týrala svou nezletilou dceru, která byla v její péči a výchově, že s ní hrubě a bezcitně nakládala. Přitom byla podle § 858 občanského zákoníku jako matka poškozené povinna mimo jiné pečovat o její zdraví, o její tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj a chránit ji. Vzhledem k tomu, že obžalovaná nezletilou poškozenou opakovaně bila i do modřin, které ještě nebyly zahojené, činila tak zvláště surovým způsobem. Činila tak i trýznivým způsobem, neboť opakovaným bitím do nezhojených modřin nezletilou poškozenou zároveň vystavila bolestem na hranici snesitelnosti. Obžalovaná tak svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) trestního zákoníku, a soud ji tímto trestným činem uznal vinnou.
28. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované a k jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnostem její nápravy. Povaha a závažnost trestného činu, kterého se obžalovaná dopustila, jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl jejím činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně osob, které jsou vzhledem ke svému věku v péči nebo výchově jiných osob. Takovéto jednání vůči nezletilým poškozeným, kteří mají právo na bezstarostné dětství, patří mezi společensky nejškodlivější. Povaha a závažnost trestného činu je určována také způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalované, mírou jejího zavinění a její pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud především vzal v úvahu dobu, po kterou se obžalovaná jednání dopouštěla, nízký věk nezletilé poškozené, následky, které jednání obžalované mělo nejen na její fyzické zdraví, když po posledním napadení ze strany obžalované musela být poškozená hospitalizována, následky na psychické zdraví, když byla následně nutná dlouhodobá a soustavná terapie.
29. K osobě obžalované bylo zjištěno, že je svobodná. Je matkou tří dětí, kromě nezletilé M. K. má ještě dceru P. H., narozenou, která byla rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 2. 2019, č. j. 11 Nc 2902/2018-216, svěřena do pěstounské péče, a dne 24. 9. 2021 se jí narodil syn J. H., který je v její péči. Obžalovaná je vyučená, nyní je na mateřské dovolené. Je nemajetná, v současné době stále probíhá insolvenční řízení. Z opisu rejstříku trestů zjištěno, že byla jedenkrát soudně trestána, a sice již výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. 26 T 15/2017, který nabyl právní moci dne 1. 8. 2017, jímž byla uznána vinnou přechínem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a přechínem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, tj. do 1. 8. 2019. Z uvedeného je zřejmé, že se obžalovaná trestné činnosti, pro kterou stojí před soudem, dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení, což jí přitěžuje. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 10. 12. 2020, č. j. 26 T 15/2017-119, bylo rozhodnuto, že obžalovaná uložený trest vykoná. Trest doposud nevykonala, neboť jí byl přerušen Okresním soudem v Havlíčkově Brodě z důvodu těhotenství. Trestním příkazem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 8. 2020, č. j. 1 T 93/2020-174, který nabyl právní moci dne 16. 10. 2020, byla obžalovaná odsouzena pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, přičemž jí bylo uloženo, aby podle svých možností uhradila dlužné výživné. Trestní příkaz byl obžalované doručen dne 7. 10. 2020. V evidenci přestupků má obžalovaná jeden záznam z roku 2020 pro přestupek proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, za který jí byla uložena pokuta ve výši 500 Kč.

30. Když soud přihlédl ke všem shora uvedeným skutečnostem a ke všem okolnostem případu, dospěl k závěru, že především s přihlédnutím k tomu, že obžalovaná se jednání dopouštěla ve zkušební době podmíněného odsouzení a po dlouhou dobu, účelu trestu a nápravy obžalované nelze dosáhnout uložením jiného než již represivního, nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ten soud vyměřil s ohledem na dobu, která od spáchání činu uplynula, na samé spodní hranici trestní sazby § 198 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit rest odnětí svobody na dvě léta až osm let. Takto vyměřený trest je pro nápravu obžalované nezbytný a současně nutný. Přestože se obžalovaná nyní souzené trestné činnosti dopustila před tím, než jí byl dne 7. 10. 2020 doručen trestní příkaz Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 1 T 93/2020, soud neukládal souhrnný trest podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť k doručení tohoto trestního příkazu došlo až poté, co byl vyhlášen první odsuzující rozsudek v této trestní věci. Nejedná se tedy o souběh, ale o recidivu.
31. Pro výkon uloženého trestu pak soud v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovanou zařadil věznicí ostrahou, neboť ani s ohledem na druh a charakter trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, ani s ohledem na jeho výměru či s ohledem na dosavadní chování obžalované nejsou splněny podmínky pro to, aby byla zařazena do přísnějšího typu věznic.
32. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila prostřednictvím svého opatrovníka poškozená nezletilá M. K. s nárokem na zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč, za následky, které obžalovaná způsobila poškozené, tedy syndrom CAN – tzv. „syndrom týraného dítěte“ a dále zánětlivé onemocnění ušních lalůček, pruhovitý krevní výron na zádech, vícečetné krevní výrony na lýtkách, mnohočetné pruhovité konturované a navzájem se křížící krevní výrony šíře cca 1 cm, a to 14 v oblasti zad, dále na hýždí, na zadních plochách stehna, 2 na přední ploše pravého stehna a na zevních plochách paží, plošný krevní výron levého stehna o průměru cca 4 cm a vícečetné nepravidelně probíhající čárkovité oděrky na kůži přední stěny břišní. Opatrovník poukázal na skutečnost, že popsaná poranění, jsou sice převážně povrchového rázu, nelze však přehlédnout, že je poškozené způsobila vlastní matka, která ji měla v péči a výchově. Následek na psychice poškozené bezesporu způsobil podstatné traumatické následky, a vzhledem k velmi nízkému věku poškozené je pravděpodobné, že si následky jednání obžalované poškozená ponese celý život i v dospělosti. Uvedené následky nelze bodově kvantifikovat podle tzv. Metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví ani jinak. S přihlédnutím k zákonným kritériím (§ 2957 občanského zákoníku) lze za částku přiměřenou příkořím způsobeným poškozené a majetkovým poměrům obžalované považovat částku 100 000 Kč. Soud se ztotožnil s návrhem opatrovníka, pokud jde o jeho důvodnost i co se týče navrhované výše nemajetkové újmy. Návrhu však nevyhověl z toho důvodu, že Krajský soud v Praze v insolvenčním řízení vedeném pod sp. zn. KSPH 70 INS 15967/2017, schválil oddlužení obžalované, a insolvenční řízení dosud běží, což soud ověřil v insolvenčním rejstříku ještě před vyhlášením tohoto rozsudku. Za této situace nebylo možno o nároku nezletilé, zastoupené opatrovníkem, rozhodnout.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek

pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 30. listopadu 2021

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu